

μνη Γεννησορέτ' πρὸς τὴν βόρειον δὲ αὐτῆς ἄκραν λάμπει ἡ χιονώδης κορυφή τοῦ ὄρους Ἑρμώνος. Πρὸς ἀνατολάς ἀνοίγεται ἡ κοιλάς τοῦ Ἰορδάνου, πέραν δὲ ταύτης τὰ βλέμματα τελευτῶσιν εἰς τὰς ἐρήμους τοῦ Ἀουράν, πρὸς μεσημβρίαν φαίνεται ἡ ἀπέραντος πεδιάς τοῦ Ἑσραηλὶν παράλληλος πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου ὀρίζεται ὑπὸ τῶν βουνῶν Ἰσραήλ, πρὸς ἀνατολάς δὲ ὑπὸ τῶν τοῦ Γελβοῦ. Τὸ Καρμήλιον ὄρος διχοκόπτει τὴν ὄρατιν πρὸς Ν. Δ. Ὁ Ἑρμών ἀποτελεῖ τὴν ὑψηλοτάτην κορυφήν τοῦ Ἀντιλιβάνου ὄρους. Οἱ περιπολοῦντες εἰς τὴν βᾶσιν του, κατὰ μέρος δὲ καὶ εἰς τὰς πλευράς λευκώδεις ἀμμοὶ ἐπικρατοῦντος ἔτι τοῦ σκότους μοι ἐνθymiζαν τὴν ἄφθονον ἐκείνην δρόσον, τὴν ὅποιαν ὁ ψαλμωδὸς παραβάλλει πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀαρὼν ἐπιχυθὲν πολυτίμον μύρον, ἐκεῖθεν δὲ ἀποστάξαν εἰς τὸν πώγωνα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια.

Εἰς τὰς πρόποδας τοῦ ὄρους τούτου ἀναγεύονται αἱ πόλεις Ναὶν καὶ Ἀενδῶρ. Περὶ τὴν εἰσοδὸν τῆς πρώτης αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς ἀνέστησε τὸν μο-ογενῆ υἱὸν τῆς χήρας (Λουκᾶς Ζ 14.) εἰς δὲ τὴν διου-έραν ἔζη ἡ μάγισσα, τὴν ὅποιαν συμβουλευθῆ ὁ Σαουλ ὀλίγω πρὸ τῆς δυστυχούς μάχης τοῦ Γελβοῦ (Α. Σαμουὴλ. ΚΗ. 21.) εἰς τὴν θάλασσαν δὲ πρὸς ἄρκτον ἐκτείνεται ἡ πολυθρύλλητος καὶ ἀειμνηστος ἐκείνη λίμνη, θέατρον τόσων θαυμάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὰς δόχθας τῆς ὁποίας διέτριψαν οἱ πλείστοι τῶν ἀποστόλων του.

Πολλὰ εἰρηνικῶν Ἀράβων φυλαὶ θελγόμεναι ὑπὸ τῶν λιπαρωτάτων ἐκείνων νομῶν, ἀνήκουσαι δὲ πᾶσαι εἰς τὴν πολυχρήμον τοῦ Ἰσμαὴλ γενεᾶν εὐρίσκονται διεσκορπισμέναι καθ' ὅλην τὴν ἀπέραντον ἐκείνην ἐπιφάνειαν, ὅπου ζῶσι σποράδην σκηνίτιδες μεταξὺ τῶν ποιμνίων. Οὕτω καὶ οἱ ἀρχαῖοι πατριάρχαι περιεφέροντο βόσκοντες τὰ ποιμνιά των ἀπὸ τὰς πόλεις εἰς τὰ χωρία τῆς χώρας τοῦ Χαναάν, καὶ οὐδεὶς ποτε ἐτόλμα νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ.

Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας ἐπὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους καὶ τῶν σταυροφοριῶν, ἀλλὰ καὶ ἔτι κατωτέρω ἡ κοιλάς αὕτη ἐχρημάτισε τόπος ἀγώνων ἀξιωμανομήτων. Οὐδεμία ἴσως γῆ ἄλλη ἐποτίσθη ὑπὸ τοσούτου ἀνθρωπίνου αἵματος. Ἐκεῖ ὁ Βαράκ καταβάς ἐκ τοῦ Θαβῶρ μετὰ τῶν δεκαεπιγυλίων πολεμιστῶν κατεκρόνωσε τὰς φάλαγγας τοῦ Σισάρα ἐλθόντος κατ' αὐτοῦ μετὰ ἐννεακοσίων δρεπανηρόρων ἀμαξῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἰωάκιμ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, συνῆψε μάχην μετὰ τοῦ Νέχω βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐνίκηθῃ. Κατὰ διατρόχους ὑπολογισμοῦς ἡ πεδιάς περιλαμβάνει ὡς δεκαπέντε τετραγωνικά μίλια. Ἄν καὶ λέγεται πεδιάς, διαλαμβάνεται ὅμως ὑπὸ πολλῶν λόφων, συγχομένων, ὡς εἰπεῖν, μετὰ τοῦ ὑποκε μένου ἐδάφους ὡς πρὸς τὰ πέριξ ὄρη. Ἐκ τῆς σκοπιᾶς, τὴν ὅποιαν κατείχομεν, οὐτε χωρίον, οὔτε πόλιν ἐφαίνετο, ἐβλέπομεν δὲ μόνον διὰ τηλοσκοπίου τὸ ἀέτωμά τινων οἰκίων πρὸς τὴν Νεάπολιν, ἡ Σιχέμ, κειμένην ἐν μέσῳ τῶν βουνῶν Ἑσραὶμ· ἐνομίζομεν δὲ ἦσαν ἐμπροσθεν ἡμῶν τὸ Ἑδάλ καὶ Γρίζιμ· τὰ ὅποια δὲν προφθάσαμεν νὰ ἴδωμεν ἀναχω-

ροῦντες ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ Μισόγειος δὲν φαίνεται παντελῶς. Ἀλλ' ἐν ᾧ περιεργαζόμεθα περίξ τόπους, εἰκλύσθη ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὅποιαν ἐπατοῦμεν ἤδη. Ἐκεῖ δὲ Βῶρα καὶ ὁ Βαράκ συνήθροισαν τὴν ἐνοπλον δύναμιν πρὶν συνάψωσι μάχην κατὰ τοῦ Σισάρα. (ΚΑ. Δ.) Διακροῦντος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πολέμου, ὅστις ἐστὶν διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Ἰουδαίας, τὸ Θαβῶρ ὄρος ὡχυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἰωσήπου, τοῦ ἱστορικοῦ ζήσαντος τὸ ἔθνος τοῦτο. Ὀλίγω μακρὰν ἡμῶν τὰ ἐρείπια ναοῦ τινος τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἱεροῦ. Ὑψώθησαν δὲ αὐτόθι τρία θυσιαστήρια μνημόσυνον τῶν τριῶν σκηνῶν, τὰς ὁποίας ὁ Πιπρὸς τινεὶ νὰ ὑψώσῃ αὐτὰς Μίαν Σοὶ καὶ μίαν Μανὸ καὶ μίαν Ἠλίμ. » Τὸ ὄρος τοῦτο μεμονωμένον ἔχει δὲν ἔχει σχῆμα κώνου κομμένου, ὑψοῦται δὲ 130 πόδας ὑπεράνω τῆς πεδιάδος· ἐχρησίμεισε δὲ πάλαι ἔκκαλαι εἰς στρατηγικὰς ἐπιχειρήσεις μάλιστα Βαρρᾶν καὶ Β. καὶ Α. διότι ἐκεῖ φαίνονται λείψανα ὀχυρῶν καὶ τάφρων, προσέτι δὲ καὶ δεξαμεναί, ὅπου ἀποταμιεύοντο τὰ πάλαι τὰ ὑέταια ὕδατα· ἀλλ' ἐπὶ τὸ Θαβῶρειον ὄρος κατοικεῖται μόνον ὑπὸ τινῶν ῥαϊκῶν γεωργούντων τινὰ αὐτοῦ μέρος· αὐτοὶ ἐνοικήθησαν καὶ ἐθαύμαζαν ὅτι εἶδον ἡμᾶς· τοσοῦτον πάλαι νῦν βλέπουσι ξένους.

Παράδοξος φαίνεται καὶ ἡ ἐνεστώσα ἀφορία Ἰουδαίας συγχρονομένη πρὸς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς λυκαρπία. Ὅθεν τινὲς ἀπιστοὶ ἐλαβον ἀφορμὴν ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἁγίας γραφῆς· ἀλλ' ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ῥοδισιῶν.

« Ζητοῦντες τὴν αἰτίαν τῆς παρούσης ἀφορίας τοῦ τόπου, τὸν ὅποιον περιηρχόμεθα, δὲν ἡμφισθηθήναι παντελῶς τὴν φιλαληθείαν τῶν περὶ αὐτοῦ συγγραμμάτων Διότι πρὸ πολλοῦ ὁ προφήτης προεῖπε τὸ ἔργον ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ προεβλεπτοῦν τοῦ περιηγητοῦ ἡ διαφορὰ, (Ἐζεκιὴλ ΙΗ.) Ὁ πῦρ σμός, καθὼς καὶ ἡ εὐφορία τῆς Ἰουδαίας διαμένει ἀμολογούμενα. Ὀλίγω πρὶν ἀποθάνῃ ὁ Μωϋσῆς ἐποτεινόμενος πρὸς τοὺς Ἰσραηλῆτας, ἐξωγράφει τὴν κατοικηθησομένην πρὸ αὐτῶν χώραν ὡς λιπρὰ καὶ πολυτίδχα, γέμουσαν δηλ. πηγῶν καὶ λιμνῶν ποταμῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα ἔχυνοντο εἰς τὴν πεδιάδα παρὰ τὰ ὄρη, προτιθεὶς ὅτι ἡ γῆ αὕτη φερε σίτον καὶ κρίθην καὶ ἀμπέλον· ὅτι ἐκεῖ ἐγενήθησαν καὶ ῥοαὶ καὶ ἐλαῖαι· ὅτι ἦτο γῆ ἐλαίου καὶ λιτος, τῆς ὁποίας τὰ ὄρη περιείχον χαλκὸν καὶ γίψα μάλιστα ὅτι ἡ Ἰουδαία ὑπερέβαινε κατὰ ἀσφάλειαν τῶν προϊόντων καὶ αὐτὴν τὴν πᾶσιν Αἰγυπτίων. Ὁ Ἰσραηλῆτης διαγράφει ὡς αὐχμῶδες καυματηρότατον τὸ κλίμα τῆς Παλαιστίνης λέγει· κατὰ τοὺς αὐτῆς ὑπάρχουσι Ῥωμαῖοι, καρτερικὸν φιλόπονοι ἡ δὲ γῆ θαυμάζεται διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν προϊόντων τῆς. »

Ὁ Ἰωσήπος διηγούμενος τὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ μαρτυρεῖ λέγει καὶ ταῦτα· ἀμφότεραι ἔχουσι κοιλίας καὶ βουναί· ἡ ὑγρασία τῆς γῆς ἀρκεῖ εἰς τὴν γένεσιν· ὑπάρχουσι δὲ ἀμφότεραι εὐφορίαι καὶ πένθη· δένδρων, φέρουσιν ὀπώρας πολλὰς· αὐτομάτως ἡ